

Material educațional protejat
Academia Karanna© - The Karanna Method©

www.evolutiespirituala.ro



SOLSTITIUL DE VARA, CEA MAI LUNGĂ ZI DIN AN

Pe 21 iunie, este solstițiul de vară în emisfera nordică, adică este cea mai lungă zi din an. Tot atunci, este Ziua Mondială a Soarelui. Marchează începutul verii astronomice. De acum, ziua se scurtează, devenind egală cu noaptea, la echinocțiul de toamnă.

Solstițiul de vară a fost, din cele mai vechi timpuri, prilej de bucurie și sărbătoare, fiind legat de momentul strângerii recoltei. La început, serbarea coincidea cu data solstițiului, adică 21 iunie. Mai târziu, ceremonialul, fiind considerat de către biserică drept păgân, a fost mutat pe 24 iunie — ziua dedicată Sfântului Ioan Botezătorul. Denumirea de solstițiu provine din limba latină și înseamnă „soarele oprit”, iar evenimentul care ar loc în fiecare an a provocat numeroase mituri și superstiții, de-a lungul timpului. În credința populară se spune că solstițiul de vară este favorabil unor magii puternice, care își pot pune amprenta pozitivă asupra unor schimbări în dragoste, prosperitate sau sănătate.

Solstițiul de vara. Legende și superstiții

Energia solstițiului de vară este considerată a fi o energie a pasiunii, vitalității, creativității și belșugului. Solstițiul de vară era în vechime și un prilej de găsire și folosire a apei magice. Îmbăierea în lacuri sau râuri avea un efect curativ, dar constituia și un ritual de renaștere. În unele regiuni, spălătul cu roua adunată în ajunul solstițiului reprezenta o practică magică de frumusețe, iar în altele, îmbăierea în apa cu ierburi din noaptea solstițiului reprezenta o cură de refacere a sănătății și vigoriei. **Pentru celți**, anul nou începea atunci când vechiul dragon era ucis și apărea un alt dragon. Druzii, preoții din regiunile celtice, sărbătoreau Alban Heruin, solstițiul de vară, situat la jumătatea intervalului de timp dintre echinoxul de primăvară (Alban Eiler) și echinoxul de toamnă (Alban Elfed). Acest festival al miezului de vară celebra apogeul Luminii, simbolizat uneori prin încoronarea "Regelui Stejar", zeul creșterii anului. Solstițiul de vară era celebrat în mod tradițional prin ospete în păduri, jocuri și mari focuri de tabără. **În China antică**, ceremonialul solstițiului de vară consta într-o sărbătoare dedicată pământului, forței feminine și principului Yin. În vechea Galie, celebrarea solstițiului de vară era denumită "Sărbătoarea lui Epona", după numele unei zeițe a cailor, personificând fertilitatea, independența și agricultura.

Triburile celtice, slave sau germanice sărbătoreau solstițiul de vară cu focuri de tabără. Noaptea solstițiului era specifică festivalurilor focului și magiei de dragoste, oracolelor iubirii și divinăției. Se credea că lanurile de cereale se vor înălța la fel de mult ca și înălțimea la care săreau peste foc cuplurile de îndrăgostiți. Puterilor magice ale focului permiteau fetelor să își ghicească viitori soți.

În Suedia, un arbore al miezului de vară era înălțat și decorat în fiecare așezare. Sătenii dansau în jurul lui, iar femeile se îmbăiau într-un râu.

Ritualul avea menirea de a aduce ploaia peste câmpuri.

Anumite ritualurile legate de miezul verii par să se regăsească în majoritatea culturilor. Solstițiul de vară era o vreme a purificării prin apă și foc, un timp când spiritele pământului și cerului pășeau printre oameni. Puteau fi găsite comori îmbelșugate în aur, iar zânele și vrăjitoarele erau mai prezente decât în orice altă perioadă a anului. Peste câmpuri erau purtate torțe în scopul îndepărtării bolilor din grane, iar vitele erau trecute prin foc pentru a se izgoni făpturi asemănătoare vampirilor.

Solstitiu de vara. Pregătirea de Sânziene

La români, solstițiul de vară este legat de sărbătoarea Sânzienelor, din 24 iunie. Sânzienele sunt, în mitologia românească, zâne bune din clasa ielelor, dar care atunci când nu le este respectată sărbătoarea devin surate cu Rusaliile, care sunt zâne rele. Noaptea de Sânziene este înconjurată de o aură de mister și magie, fiind favorabilă vrăjilor și descântecelor de dragoste.

Coronițele de Sânziene lăsate noaptea afară puteau asigura fetele că vor face nuntă în vară, în cazul în care erau găsite dimineața acoperite de rouă. Florile culese de Sânziene, așezate sub pernă în noaptea de 23 spre 24 iunie, le puteau ajuta pe fete să își vadă în vis viitorul soț.

Festivitatea este dedicată Sânzienelor sau Drăgaicelor, personaje mitice nocturne, care apar în cete (de obicei în număr impar), cântă și dansează pe câmpuri în noaptea premergătoare zilei Sfântului Ioan Botezătorul (23 spre 24 iunie). Ele umblă pe pământ sau plutesc prin aer, împart rod holdelor și femeilor căsătorite, înmulțesc păsările și animalele, tămăduiesc bolile și suferințele oamenilor, apără semănăturile de grindină și vijelii.

În anumite situații, când oamenii le nesocotesc ziua, Sânzienele pot deveni distructive: stârnesc furtuni și vijelii, aduc grindină, lovesc pe cei nepăsători cu boala numită „luatul cu Drăgaica”, lasă câmpurile fără rod etc.

În mitologia română sunt cunoscute și sub alte denumiri, precum: Dânse, Vâlve, Iezme, Irodiade, Rusalii, Nagode, Vântoase, Zâne, Domnițe, Măiestre, Împărătesele Văzduhului și încă multe altele în funcție de regiune.

Sânzienelor le place să fie iubite. Se supără și pedepsesc dacă nu le iubești. Pot deveni la fel de rele și dușmănoase precum lelele sau Rusaliile.

De momentul solstițiului de vară este legat și un ritual de transformare a unei bijuterii din aur în talisman norocos. Se folosește orice fel de obiect

din aur, indiferent dacă este un inel, o moneda sau pandativ.

Cu o zi înainte de solstițiu, bijuteria este pusă într-un vas rezistent la foc, plin cu ierburi uscate (cimbru, rozmarin, salvie, lavandă, mușețel, sunătoare), ce reprezintă elementul pământ.

În zorii zilei solstițiului de vară, se scoate obiectul de aur dintre ierburi și se pune într-un vas cu apă curată, așezându-l pe flacăra unei lumânări galbene sau aurii. Astfel, bijuteria este purificată cu elementul focului. Cu flacăra de la lumânare, se dă foc ierburilor uscate din vas, lăsându-le să ardă și să își împrăstie aromele.

De la mijlocul zilei și până la apus, se lasă obiectul de aur într-un loc sigur de afară, astfel încât să fie sub lumina soarelui. Seara, țineți strâns bijuteria într-o mână, închideți ochii și concentrați-vă asupra dorinței cele mai arzătoare, apoi pronunțați dorința cu glas tare, de 3 ori.

La final, se recită: „Fii vrăjit și legat, cu noroc, dragoste și lumină; belșugul să se reverse și energiile să străluce. Așa să fie”.

Ritualuri

Deși ritualurile legate de miezul verii sunt diversificate pe cuprinsul Europei, anumite teme par să se regăsească în majoritatea culturilor. Solstițiul de vară era o vreme a purificării prin apă și foc, un timp când practicile magice deveneau potente, iar spiritele pământului și cerului pășeau printre oameni.

În plus, solstițiul de vară este, se pare, favorabil unor magii puternice, care își pot pune amprenta pozitivă asupra unor schimbări din dragoste, prosperitate sau sănătate. Energia solstițiului de vară este considerată a fi o energie a pasiunii, vitalității, creativității și belșugului. Încă din antichitate, se credea că magia practică în timpul solstițiului de vară are darul de a materializa dorințe sau aspirații aparent imposibile.

Solstitiu de vara 2018. În China antică, ceremonialul solstițiului de vară constă într-o sărbătoare dedicată pământului, forței feminine și principiului Yin. În mod complementar, solstițiul de iarnă era rezervat sărbătoririi cerurilor, forței masculine și principiului Yang.

Străvechii păgâni din Europa (triburile celtice, slave sau germanice) sărbătoreau solstițiul de vară cu focuri de tabără. Noaptea solstițiului era specifică festivalurilor focului și magiei de dragoste, oracolelor iubirii și divinației. Se credea că lanurile de cereale vor crește până la înălțimea la care săreau peste foc cuplurile de îndrăgostiți. Prin intermediul puterilor magice ale focului, fetele își ghiceau viitori soți și, în același timp, flăcările alungau demonii și spiritele rele.

În Roma antică, festivalul Vestalia, dintre 7 și 15 iunie, era dedicat zeiței romane a căminului, Vesta. În această perioadă, femeile măritate aveau voie să intre în templul zeiței, în restul anului el putând fi frecventat numai de fecioarele vestale.

În străvechea Suedie, un arbore al miezului de vară era înălțat și decorat în fiecare așezare. Sătenii dansau în jurul lui, iar fetele și femeile se îmbăiau într-un râu, ritual având menirea de a aduce ploaia peste câmpuri.

Ziua Mondială a Soarelui este o sărbătoare anuală instituită de Societatea Internațională pentru Energie Solară și are drept scop popularizarea posibilităților de utilizare a energiei solare.

Potrivit astronomilor, Soarele este o sferă gazoasă gigantică, în vârstă de patru miliarde și jumătate de ani, stea care plutește pe un braț spiralat al Căii Lactee, printre miliarde de alte stele. Soarele are un diametru de 139.000.000 km și o masă de 2 miliarde de tone. Temperatura la suprafața Soarelui este de aproximativ 5.500 grade Celsius și în centrul său sunt 15 milioane de grade Celsius. În compoziția Soarelui sunt incluse hidrogenul, heliul, carbonul, azotul, oxigenul, neonul, fierul și alți atomi grei, potrivit astro-urseau.ro.

Punerea în valoare a imensului potențial, pe care îl dăruiește planetei noastre, astrul zilei constituie în concepția oamenilor de știință soluția cea mai sigură și mai la îndemână pentru depășirea crizei energetice. Problema principală rămâne atât perfecționarea tehnologiilor de captare, conversie și stocare în instalații adecvate, cât și utilizarea durabilă a resurselor regenerabile și neregenerabile ale planetei, între ele existând o neîncetată interacțiune ce se răsfrânge în existența noastră planeară.

Solstitiu de vara 2018. Ziua Mondială a Soarelui a fost marcată pentru prima dată în România în 1997.

Sursa: www.stiripesurse.ro

Karanna Academy©

School of Spiritual Architecture & Energetic Sovereignty

www.evolutiespirituala.ro

